

KRUPKA SEBASTIAN z Wieliczki

(zm. 22 VIII 1625 r.)

Wielokrotny rektor, doktor obojga praw – Sebastian Krupka urodził się w Wieliczce. Jego ojcem był bogaty mieszczanin Stanisław. Studia na Uniwersytecie Krakowskim zaczął w semestrze zimowym 1581/1582, wnosząc opłatę w wysokości 6 groszy. Po uzyskaniu bakalaureatu w 1584 r. i magisterium sztuk w 1591 r. podjął wykłady na Wydziale Filozoficznym. W okresie do semestru letniego 1595 r. włącznie miał komentować m.in. *Gramatykę* Tomasza Linacre’a (1592, 1592/1593), filozofię Alberta Wielkiego i filozofię arystotelesowską. Do Kolegium Mniejszego wszedł w semestrze zimowym 1594/1595.

Równolegle z wykładami na Wydziale Filozoficznym studiował prawo. W 1595 r. objął seniorat Bursy Prawników i związany z nim obowiązek wykładania reguł prawa. Posiadane później przez niego kolegiatury wskazują, że w dalszych latach wykładał m.in. *Dekret* Gracjana (w 1599 r. był altarystą w kościele św. Marii Magdaleny), jako tzw. profesor luborzycki prawdopodobnie proces kanoniczny (15 lutego 1608 – przed 22 czerwca 1616 r.) oraz od 1616 r., będąc kanonikiem

Wzmianka o Sebastianie Krupce
w planach wykładów Wydziału
Filozoficznego, kolumna pierwsza
(Galeni), godzina 12
(BJ rkps 220 III, k. 62v –
Jagiellońska Biblioteka Cyfrowa
DIGORP000284_0128)

katedralnym krakowskim, zapewne *Dekretały* Grzegorza IX. Uzyskanie kolegiatur wyższych niż seniorat Bursy Prawników możliwe było tylko dla członków Kolegium Prawniczego. W związku z członkostwem w kolegium pełnił Sebastian Krupka różne funkcje administracyjne, w tym prepozyta (1614). W 1599 r. był już licencjatem prawa, doktorat uzyskał w 1605 r. wraz z Janem z Wolbromia i Tomaszem Świnarskim.

Sebastian Krupka po raz pierwszy został wybrany na rektora w półroczu zimowym 1607/1608. W 1608 r. wyruszył do Rzymu, do Krakowa powrócił dopiero w 1611 r. Pobyt we Włoszech, związany zapewne ze staraniami o zapewnienie przychylności papieża dla spraw uniwersyteckich, wykorzystał, by 8 maja 1611 r. wpisać się w poczet studentów nacji polskiej uniwersytetu w Padwie. Po powrocie, w semestrach 1615, 1615/1616, 1619/1620, 1624/1625, wybierany był na stanowisko rektora. Podczas kadencji w 1615 r. uregulował kilka palących kwestii, w tym zasady wyjazdów profesorów do Akademii Zamojskiej. Dbał o zapewnienie uniwersytetowi wyłączności na nauczanie. W 1612 r. ostro sprzeciwił się próbom uruchomienia przez jezuitów nauczania w Poznaniu, podobnie 22 kwietnia 1625 r. w związku z otwarciem przez nich klasy humaniorów przy kościele św. Piotra w Krakowie. Był autorem memoriału potępiającego działalność dydaktyczną jezuitów i sławiącego zasługi uniwersytetu (13 maja 1612 r.).

Do innych przejawów jego działalności na rzecz uczelni zaliczyć można pełnienie wraz z Maciejem Bielawskim funkcji pełnomocnika uniwersytetu w realizacji fundacji biskupa Jana Rozdrażewskiego dla Akademii Lubrańskiego w Poznaniu w latach 1611–1612. W 1619 r. reprezentował interesy uniwersytetu przed niechętnym uczelni królem Zygmunt III.

Święcenia subdiakonu przyjął 5 czerwca 1599 r., diakonatu 18 września t.r., a prezbiteratu 25 lutego 1600 r. Oprócz wspomnianych wyżej beneficjów kościelnych został on także przed 21 marca 1602 r. plebanem w Wieliczce, a w 1625 r. otrzymał probostwo w kościele św. Jakuba w Krakowie. Zarzucano mu, że uzyskał w 1616 r. kanonię katedralną krakowską z protekcji biskupa Marcina Szyszkowskiego, od 1619 r. był altarystą ołtarza Trzech Króli w tejże katedrze. W 1620 r. został członkiem komisji cenzury ksiązek diecezji krakowskiej. Przez krótki czas po śmierci Jakuba Janidły (zm. 31 grudnia 1619 r.) sprawował także funkcję prowizora Szkół Nowodworskich. Wielokrotnie udzielał klerykom prowizji na pracę w posiadanych przez siebie beneficjach (przede wszystkim w Wieliczce).

Zmarł 22 sierpnia 1625 r. w Krakowie.

BJ rkps 220 k. 56v, 57v, 58v, 59v, 60v–65; ANP nr 553; AS 3 s. 125; Muczkowski Statuta s. 229, 239; L. Hajdukiewicz, *Krupka Sebastian*, PSB, t. 15, Wrocław–Warszawa–Kraków 1970, s. 415–416; Księgi egzaminów nr 4492 wg indeksu s. 484; Łętowski Katalog 3 s. 195; Michalewiczowie 5/1 nr 13 s. 23, nr 27 s. 47, 5/2 nr 86 s. 6; Nowicki Działalność s. 90; Pietrzyk Poczet s. 164; Sondel Słownik UJ s. 717.

Maciej Mikuła